JE MAINTIENDRAI.

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIII. ZATURDAG den 11den JUNY, 1825. N° 23

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Wedawe WM. LEE.

Den 4den Juny 1825.

WAARSCHOUWING.

NADEMAAL het, uit een berigt van den Nederlandschen Handels Agent te Maracaibo in het departement Zulia der Republiek van Columbia, ter kennis van Zyne Excellentie den Schoutbynacht Gouverneur dezer Eilanden gekomen is dat Nederlandsche Vaartuigen, dewelke op Maracaibo varen, in gevaar van confiscatie of verbeurd verklaring derzelve gebragt worden, doordien de Schepelingen niet ontzien om tabak, welks invoer aldaar verboden is, met zich mede te nemen; zoo worden alle Reeders en Eigenaars van vaartuigen, namens Zyne Excellentie den Schoutbynacht Gouverneur voormeld daarvan by deze gewaarschouwd, ten einde zy zich mogen behoeden voor de schade die de ongeoorloofde handelwyze der schepelingen hun zoude kunnen veroorzaken.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

MENGELINGEN.

Vervolg van No 20.

In eenige nommers der Curaçaosche Courant van het vorige jaar hebben wy een uitvoerig verhaal geplaatst van den schandelyken aanval der Franschen van Guadeloupe en St. Domingo in het jaar 1800 op deze kolonie, ten gevolge welker gebeurtenis dezelve onder bescherming der Engelschen werd geplaatst; doch in het begin van 1803 werd dezelve aan de Hollanders terug gegeven volgens het vreedes verdrag in het vorige jaar te Amiens gesloten.

Na het sluiten dezes vreede scheen de koophandel en welvaart in Nederland te herleven; eene menigte vaartuigen vertrokken van daar naar de terug gegevene kolonien, van welke vele te Curaçao aankwamen, die weldra met ryke ladingen terug keerden. Doch helaas! deze kortstondige vreede was voor Nederland noodlottiger dan de oorlog zelve: want volgens aloude Britsche gewoonte werden lang vóór de oorlogs verklaring al de Nederlandsche vaartuigen die de Engelschen op zee ontmoetten, aangevallen en genomen, waardoor vele ryke handelhuizen te Amsterdam geruïneerd werden; dit lot trof ook de schepen die van Curaçao vertrokken waren; aan geen derzelver gelukte het om in het moederland behouden binnen te komen, zynde zy reeds byna allen in de Mona Passagie genomen.

Dit eerste onheil dezer kolonie overgekomen werd gevolgd door eene reeks van andere rampen, op welke de ongelukkige nieuwjaars dag van 1807 als het ware de kroon zette.

De kommissarissen A. De Veer en C Berch welke provisioneel het gouvernement van dit eiland waarnamen, hadden na het weder uitbreken der vyandelykheden een vaartuig naar den Franschen bevelhebber van St. Domingo, Ferrant gezonden ten einde onderstand in geweren, waarvan hier groot gebrek was te bekomen; dit vaartuig viel met de depeches ongelukkiglyk in handen van den Engelschen kommandant J. Bligh welke de stad St Domingo blokkeerde; gemelde kommandant dus met de zwakheid van Curaçao bekend zynde kwam terstond met zyne scheepsmagt, bestaande uit twee linie schepen en twee fregatten naar dit eiland afzakken en eischte hetzelve den 31sten January 1804 op, in naam zyner Britsche majesteit; doch een weigerend antwoord bekomen hebbende zette hy dien zelfden dag aan de Piscadera baai 120 matroozen en 70 mariniers aan land; de weinige manschappen die op de battery aan deze baai waren zagen zich genoodzaakt om terug te trekken. Hierop bragten de Engelschen vier kanonnen aan wal, die zy op de hoogten van den Rooden Weg plantsten en verscheidene dagen achter een met dezelve op de stad speelden, beschadigende vele huizen aan de Overzyde, terwyl de Luthersche Kerk afbrandde, door een kogel die in het houtwerk was blyven zitten.

Ook zonden zy telkens divisien uit om strooperyen te plegen, deze bragten den ingezetenen vele schade aan door het plunderen der woningen en het rooven van het vee; zy hadden echter menigvuldige schermutselingen met de Hollandsche troepen en de schuttery. Toen eene dezer divisien het binnen water was omgetrokken werd dezelve door een gedeelte van het garnisoen en de schuttery overvallen en op de vlugt gedreven, waarna de Engelschen ziende, dat Curaçao zoo verdedingloos niet was als zy gedacht hadden, zich weder inscheepten en weg zeilden, na zes en twintig dagen aan land te zyn geweest, en de haven gedurende dien tyd geblokkeerd gehouden te hebben.

Het duurde niet lang of er verschenen op nieuw Engelsche kruisers die dit eiland van tyd tot tyd met mindere of meerdere gestrengheid blokkeerden, de meeste vaartuigen met provisien geladen afsneden en den handel stremden.

Hierby kwamen nog andere onheilen: de zedelooze Franschen welke dit eiland in 1800 byna ten gronde hadden gebragt, begonnen op nieuw hunne onregtvaardigheden tegen deze kolonie van eene bondgenoot, die zoo zeer van hen afhankelyk was. Naauwelyks waren de Engelsche kruisers verdwenen of men werd by aanhoudenheid geplaagd, en als overstroomd door verscheidene van het Spaansche gedeelte van St. Domingo afkomende zee schuimers die op alle vaartuigen onder neutrale vlag, welke provisien of andere behoeften naar Curaçao kwamen aanbrengen, jagt maakten, en dezelve op de vlugt dreven of prys maakten, ja zelfs ze uit de baayen of onder de batteryen van dit eiland weg haalden, onder voorwendsel dat zy van Hayti kwamen en handel dreven met de rebellen aldaar, schoon er ook geen schyn van bewys was; terwyl Ferrant zich door dit valsche pretext by den Franschen keizer wist te regtvaardigen en alle aanklagten van de diep vernederde en afhankelyke Bataafsche republiek verydelde, zoo dat men te Curaçao dikwyls verlangde naar het weder verschynen van Britsche kruisers, die deze zeeroovers verwyderden, dewyl een openlyke vyand minder nadeel kan doen dan een geveinsde vriend.

In October 1804 verklaarden de Engelschen dit eiland op nieuw in blokkade; doch dezelve werd eerst met alle gestrengheid voortgezet van den 31sten Maart des volgenden jaars toen Kommandore Murray met een eskader van zeven oorlogs vaartuigen vóór deze haven verscheen.

Dien zelfden dag zette hy ook eenige troepen aan land in de beneden kontrey die (in navolging der Algirynsche zeeroovers, op de kusten van Spanje,) alomme de huizen plunderden, het vee wegvoerden, de ingezetenen gekneveld aan boord der vaartuigen bragten en eindelyk de magazynen van maïs en de woningen verbrandden: men dacht daardoor de sommatien tot overgave kracht by te zetten, wyl de inwoners door die gedurige landingen, strooppartyen, en brandstichtingen, mismoedig en verarmd werden.

Het garnisoen en de schuttery welke uitgetrokken waren, om deze gedurige landingen der Engelschen te beletten, werden door de laatsten des nachts te Ascention verrast en overvallen, waarby de kommandant en vele anderen den Engelschen in handen vielen, als mede twee stukken geschut.

Overigens konden de troepen de landingen der Engelschen zeer slecht beletten, want wisten deze dat er eene krygsmagt in de beneden kontrey was, dan stroopten zy de boven kontrey af en zoo omgekeerd.

By het geringe garnisoen dat slechts 200 man sterk was, kwam nog gebrek aan krygsbehoeften, terwyl de in de haven gestationeerde oorlogschepen niet instaat waren, om uittezeilen ten einde den vyand van de wal te houden.— Het gouvernement in Nederland dat met dezen staat van zaken bekend was, trachtte tot twee maal toe, om het eiland van manschappen en oorlogsbehoeften te voorzien, doch beide deze expeditien mislukten: het eene vaartuig werd terstond na het uitzeilen van Texel genomen en het andere 's lands fregat Utrecht strandde benoorden Schotland."

Alle toevoer van levensvoorraad was nu afgesneden en welhaast ontstond er gebrek aan levensmiddelen; het meel vooral, steeg tot een prys, die het tiendubbel was van hetgene het zelve in gewone tyden gold; eene naakende hongersnood bedreigde dus de ingezetenen. Door alle deze onheilen werden de inwoners tot zulk een trap van wanhoop gebragt dat velen hunner den gouverneur een verzoekschrift inleverden, hem smekende het eiland aan de Engelschen overtegeven; doch toen de nood al hooger klom daagde er een straal van redding op: een Amerikaansch vaartuig wist de waakzaamheid der kruizers te ontsnappen en eene lading meel intevoeren hetgene eene algemeene blydschap verwekte; een tweede poging van den zelfden scheepskapitein mislukte, wordende hy van de Engelschen genomen.

Kommodore Murray ziende dat hy door de lange blokkade niet veel vorderde, trachtte een vasten voet op het eiland te verkryzen door het innemen van het fort Bekenburg aan de Caracas baai gelegen; deze bezitting was van het hoogste belang voor de Engelschen, want dan behoeften zy niet meer gedurig voor de haven te kruissen. Met eene kleine zeemagt in de baai te onderhouden, die door het fort beschermd wordt konden zy alle vaartuigen die van bovenswinds afkwamen nemen. Ook konden zy het garnisoen der hoofd fortres afmatten door gedurige strooppartyen in de boven kontrei te doen.

In het begin van July deed Murray eenige Engelsche troepen aan land stappen, die bezit namen van den Kabrieteberg; op deze hoogte die het fort Bekenburg bestrykt, plaatsten zy vier stukken geschut welke op dit fort begonnen te spelen; de bezetting van deze sterkte blootgesteld zynde aan het vuur der vyanden konde noch op de batteryen, noch op de wallen zich staande houden maar was genoodzaakt het fort te verlaten en zich achter de klippen te verbergen; de Engelschen waren nu op het punt om de verlatene sterkte te bezetten toen eene afdeeling van het garnisoen, onder den majoor Schwarts en de schuttery onder kommando van L. Brion kwamen opdagen; de majoor echter in het gezigt van den vyand gekomen zynde weigerde verder te marcheren waarop de kommandant der schuttery L. Brion, dezelfde welke zich reeds zoo luisterryk had onderscheiden in den veldtogt van den jare 1799 in Noord Holland en die in latere tyden zoo veel heeft medegewerkt tot de onafhankelykheid van Colombia, het stoute besluit nam om den berg omtetrekken en den vyand van de gemeenschap met de zee aftesnyden, hoewel de troepen waarover hy te beschikken had die der vyanden niet ver overtroffen, daar de beide partyen omstreeks 160 man zullen sterk geweest zyn.

Toen de vyanden de schuttery zoo manhaftig zagen aanrukken begonnen zy een geweldig vuur te maken doch hun geschut stond te hoog om wezenlyke schade te veroorzaken, de kogels vlogen boven de hoofden der troepen heen en kletterden tegen de aanleggende klippen; de schuttery den voet van den berg bereikt hebbende, was nu geheel buiten bereik van het geschut op den berg en trok deszelfs westkant langs. De Engelschen verbaasd over deze moedige en krygskundige onderneming en vreezende van de gemeenschap hunner vaartuigen afgesneden te zullen worden, verlieten in aller yl den berg, sprongen in zee en wierpen zich in hunne sloepen, waarop de schuttery, welke te gelyk met hen het strand bereikte een paar decharges deed, waarby velen der Engelschen gedood en gekwetst werden. Een linieschip welke den aftogt der Engelschen zocht te dekken, deed verscheidene schoten met schroot op de troepen die aan strand waren, echter zonder veel nadeel te doen. Het geschut op den berg, vele andere krygsbehoeften en eenige krygsgevangenen vielen in handen der overwinnaars, wier verlies in dooden en gekwetsten zeer gering was.

De gouverneur Changuion ontevreeden over het gedrag van den majoor Schwarts, zond hem naar Holland op, om door een kryg-raad veroordeeld te worden.

In den nacht van den 13den July overleed kommodore Murray plotselyk; de oorzaak van zyn dood is niet regt bekend; men meent dat hy zich zelve vergiftigd had uit spyt dat al zyne aanslagen tegen Curaçao mislukt waren en ook dat hy inzag de vruchteloosheid zyner langdurige blokkade; zyn lyk werd op klein Curaçao begraven en zyn aandenken als een brand stichter en plonderaar zal altyd by de ingezetenen van Curaçao in verachting blyven.

De blokkade werd nu tot het einde van Augustus nog naauwelyks voortgezet en toen geheel opgeheven, waardoor de inwoners weer eene kleine verademing genoten.

De Curaçaosche Courant.

Den 10den Juny 1825

NAAR AMSTERDAM,

Zal in den loop der aanstaande Maand vertrekken

HET SNEL ZEILEND GEKOPERD

Fregat Schip

SARA MARIA,

Kapitein P. BOSTYN.

Voor Vracht of Passagie, zynde byzonder wel ingerigt ter vervoering van Passagiers, vervoege men zich ten Kantore van

J. W. G. JUTTING.

Fiscaal's Kantoor, den 10den Juny 1825

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekualificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 20 oncen voor een Reaal; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is

Per order van den Raad Fiscaal,

WM. HK GORSIRA, Tweede Klerk.

Den 10den Juny 1825.

DE ondergeteekende zal op aanstaande Woensdag den 15den dezer ten zyne Pakhuize in de Heere Straat, door den Heer A. DE MEZA by Publieke Opveiling doen verkoopen:

Een party Drooge Goederen, bestaande in Platilles, Fyn Hollandsch en Warendorper Linnen, Fyne Einerfelder en Vriesche Bonten, Beddetyk, Fyne en Groffe Coletten, Vlaams—Ravens—en Zeildoek; Blaauw—Zwart—Groen—en Grys Laken; opregte en nagemaakte Madras Doeken; benevens een groot assortement nieuw aangekomene Engelsche Manufakturen als: 9-8 en 7-8 gedrukte Muselines en Cambrics, witte en gekouleurde Robes, Florentines en Jeans, Jacconet, Muselines, Kousen en Sokken van verscheidene soorten.

Verders een Party Provisien en extra goede Teneriffe Wyn in Flesschen, &c.

J. N. C. JUTTING.

Den 10den Juny 1825.

ADVERTISSEMENT.

B. A. CANCRYN en DANIEL SPECHT, in kwaliteit als Executeuren over den Boedel van wylen de Heer D. STERLING, zullen op Maandag den 20sten dezer, by Publieke Opveiling doen verkoopen: eene Plantagie gelegen in de Oost Divisie, een Huis en Erf in de Willemstad, in de Agterstraat, en een party Slaven. Vóór het Pakhuis van den Weledelen Heer J. N. C. JUTTING, in de Heere Straat.

Amsterdam, 28sten January 1825.

ALLE de genen die iets te pretenderen hebben van of verschuldigd zyn aan den Heer FREDERIK CHRISTIAAN DIETZELL, den 20sten September 1795 te Curaçao overleden, gelieven daarvan en wel met betrekking, dezelve alhier te Lande of in Europa woonachtig zyn, binnen zes maanden na dato dezes en voor zoo verre dezelve in de West Indien woonachtig mogten wezen, binnen vyftien maanden na dato dezes, schriftelyk opgave te doen, ten Kantore van den Notaris JAN FREDERIK MEYER, op de Pypenmarkt binnen deze stad, als zullende daarna geene pretentien meer aangenomen, maar in tegendeel, na verloop van dien tyd, de voorhanden zynde en overschietende penningen des boedels aan de daartoe geregtigden uitgekeerd worden.

CURACAO.

Vaartuigen ingekomen en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—JUNY.

6.	golet	Anna, Bolwig,	St. Thomas
	——	Paulina, Ribera,	Rio-de-la Hacha
	brik	Fanny, Baker,	Puerto Cabello
	golet	Helena, Ellino,	dito
7.	——	Drie Zusters, Paron,	Cuba
	——	Twee Broeders, Guyot,	Aruba
	——	Wild Cat, Viscowitzo,	Porto Rico
8.	——	Matilde, Briche,	St. Thomas
		Fortunatus, Dacosta Gomez,	Coro
9.	——	Maria, Rotje,	La Guayra

UITGEKLAARD—JUNY.

4	golet	Dorothea, Nicolaas,	Puerto Cabello
6.	——	La Diana, Sicard,	Rio-de-la Hacha
	——	James, Coolman,	Alvarado
	bombarde	St. Antonio, Romer,	Zee
	bark	Neptunes, Smith,	Porto Rico
7.	schip	Triumfo da Inveja, Cavalleira,	Emelia Eiland
9.	golet	Paulina, Rivera,	Rio de-la Hacha
	brik	Flora, Meincke,	Hamburg
	——	Anna Celestina, Conent,	Bordeaux
	——	Susan & Sarah, Story,	Honduras
	golet	Wild Cat, Viscowitzo,	Porto Rico
10	——	Eugene, Eugene,	Cuba
	——	Twee Broeders, Guyot,	Aruba

PROTESTANTSCHE KERK.

Zondag den 12den Juny, ten 9 ure.

Predikdienst door Ds. J. Muller, J. A. Z.

Op Donderdag laatstleden hebben wy met de aankomst van de Nederlandsche brik Maria & Jacoba, kapitein J J Bart, van Amsterdam, eene reeks Haarlemsche nieuwspapieren ontvangen, loopende tot den 14den April; uittreksels van dezelven zullen onze lezers in dit nummer geplaatst vinden.

PASSAGIER AANGEKOMEN

In de Maria Jacoba—De Weledele Heer J. Poul,

In de laatste verhandelingen van het Londensche bybelgenootschap blykt het dat men nog telkens voortgaat om den bybel in de talen van weinig bekende volken overtezetten en de heilige schrift by millioenen exemplaren onder de verschillende natien der aarde te verspreiden.

Uit eene opgave van het genootschap ter bevordering van de kennis van den christelyken godsdienst blykt het ook dat hetzelve in het jaar 1824 omstreeks anderhalf millioen geschriften over den godsdienst in een eenvoudigen styl geschreven en tot lezing voor den gemeenen man bestemd verspreid heeft. Zonderling is het echter dat dit zelfde volk, hetwelk zich zoo bevlytigt om het christelyke geloof alomme voorttepIanten door eene lage winzucht aangespoord wordt om het ongeloof en vrygeestery zoo zeer in de hand te werken: zoo heeft men te Londen sedert de omwenteling in Spanje in 1820, byna alle werken van Voltaire en andere bestryders van het christendom in het Spaansch vertaald en gedrukt met oogmerk om dezelve in Spanje intevoeren.

Toen eene halve eeuw geleden een heirleger van bestryders van het christendom optrad en een gedeelte van Europa met hunne geschriften overstroomden, had dit weinig invloed op de Protestanten; deze waren reeds lang gewend de leerstellingen van den Bybel te wikken en te wegen en dezelve aan de reden te toetsen; onder hen bestonden reeds diepdenkende mannen, en kundige bybeluitleggers die bekend waren met de zwarigheden die tegen den Bybel konden opgeworpen worden en de ongenoegzaamheid dezer tegenwerpingen gevoelden.

Al het geen Voltaire en andere bestryders van het christendom dus voortbragten was niet iets nieuws voor hen; en hoezeer zy Voltaire als een bellettrist en fraai vernuft beschouwden, zoo gevoelden zy ook zyne weinige kundigheden in de Bybeluitlegkunde en in de aloude Oostersche talen.

Maar in de Katolyke landen was het geheel anders gesteld: daar had de menschelyke geest altyd in banden gelegen, men had nimmer mogen nadenken, wikken en wegen maar blindelings moeten gelooven; alles wat Voltaire en andere dus voortbragten was daar nieuw en ongewoon en het werd zoo als al het nieuwe met geestdrift ontvangen. Men weet welk een invloed de geschriften van Voltaire en andere vrygeesten op Frankryk gehad hebben; veel goeds hebben zy uitgewerkt: als het omverre werpen van een driest bygeloof, onverdraagzaamheid, godsdienst haat en zucht tot verdoemen; maar ook veel kwaads, namelyk: het verwerpen van allen godsdienst, waarheid en fabelen; te gelyk, het omkeren van alle maatschappelyke order en daaruit voortvloeyende bloedstortingen en wanorde. Even zoo welkom waren dus in Spanje na de revolutie in 1820 de werken tegen den christelyken godsdienst, en daarom werden dezelve in menigte te Londen gedrukt en naar Spanje verzonden; doch na het herstel des konings mogen geene boeken hoegenaamd in Spanje meer ingevoerd worden, even zoo min die, welke over eenig wetenschappelyk onderwerp handelen als die van Voltaire. Alle wetenschappen zeggen de Spaansche geestelyken leiden naar ongeloof en Godverzaking; het volk behoeft niets meer te weten dan den rozenkrans te bidden, dit is het ultimo van alle menschelyke kennis. Nu zitten de Engelschen met hunne deistische geschriften in verlegenheid en hun blyft geen ander uitweg voor dezelve over dan de Spaansch Amerikaansche Republieken, waarheen zy ook in groot aantal verzonden worden; doch hoewel zy daar vryelyk mogen ingevoerd worden zoo hebben zy er niet veel debiet, want het lezend publiek is daar niet zeer groot; deze werken worden daar thans zeer goedkoop verkocht, niettegenstaande zy op fyn papier gedrukt en van fraaye banden voorzien zyn.—Het zyn echter de priesters die ze nog al het meest opkoopen; niet om ze te lezen, maar om er een auto da fé van te maken, uit vrees dat zy niet in handen hunner kudden mogen geraken en deze besmetten; en zoo doende hebben de debiteuren, gelukkig voor hen, er nog eenigen aftrek van.

UIT HAARLEMSCHE COURANTEN.

Batavia, 30sten Oct.—De berigten uit Macasser zyn niet gunstig. De positie, welke de Nederlanders by Soepa dachten in te houden, is door hun verlaten. Door dezen tegenstand aangemoedigd, zyn de Boniers mede in opstand geraakt en is de verdreven koning van Tanette weder door dezelve hersteld geworden. Twee onzer afdeelingen, onder de luitenants Grunwald en Gilliam, zyn voor de overmagt bezweken. Van hier is eene versterking van 400 man, onder den kollonel Bisschof derwaarts gezeild; men hoopt, dat dezelve tydig genoeg zal kunnen aankomen.

Madrid 24sten Feb.—De geldelyke toestand blyft steeds dezelfde. By gebrek aan penningen, kan de koninklyke garde niet volledig worden gekleed, en in deze omstandigheden spreekt men van eene nieuwe ligting, en wel van 80 000 man, in stede van 32000.—In den tegenwoordigen stand der zaken is het niet vreemd, dat de sluikhandel, die in vroegere dagen de geessel van Spanje is geweest, met verdubbelden yver wordt gedreven; het aantal der sluikers is, door de algemeene armoede, om de helft vermeerderd, en daar de tolbedienden in allen deele te kort schieten en niet worden betaald, is het geenzins te verwonderen, dat zy met de sluikers eene gemeene zaak maken.

Den 3den Maart.—Dezer dagen heeft iemand de stoutheid gehad, om Z. M., by gelegenheid van eene revue der koninglyke vrywilligers, van zeer naby toeteroepen: *een dood voor een Koning*. De schuldige is dadelyk gevat, en heeft verklaard in zyn gevoelen te volharden. Men verzekert, dat deze omstandigheid den koning zeer heeft getroffen en aanleiding heeft gegeven, dat Z. M. ongesteldheid op nieuw is toegenomen.

Het geldgebrek wordt steeds nypender. De dienst van het paleis vordert een paar millioenen realen, en er is geen penning voorhanden. De koning denkt de week vóór Paaschen in Toledo doortebrengen, alwaar de geestelykheid zeer vermogend is, en weigert iets wil doen, ten einde in het gebrek van het oogenblik te voorzien.

Den 10den Maart.—Het gouvernement heeft by de Moorsche regering van Tanger pogingen aangewend, om de uitlevering te bewerken van een dertigtal derwaarts gevlugte Spaansche konstitutioneien. De Afrikanen hebben het echter tot nog toe geweigerd.

Den 24sten Maart.—De heer Grigori, agent van verscheidene huizen van negotie in Engeland, welke aanbiedingen hebben gedaan voor eene geldleening, heeft zyn vertrek, op verzoek van den minister [illegible], nog eenige dagen opgeschort. Het gebrek aan geld wordt met elken dag dringender, en [illegible] schynt de Spaansche regering [illegible] tot zoodanige voorwaarden [illegible] in de eerste [illegible] plaats geaccordeerd worden.

Chalecos [illegible] [illegible] rers van [illegible] [illegible] den [illegible] 18 maanden gevangen geweest, en [illegible] men [illegible] worden [illegible]. Gelangs [illegible] militaire kommissie van Biscaye een inwoner van Bilbao in eene boete van 4000 ducaten veroordeeld, omdat [illegible] brief zouden hebben geschreven, in [illegible] tigen en verdachten zin opgesteld. De kommissie heeft tevens gelast, dat het bedrag der boete zoude worden aangewend ter uitrusting der koninklyke vrywilligers.

De haven van Cadix is van den 1sten Juny tot November weder gesloten geworden voor alle de schepen, uit de West Indiën komende, welke den tyd der quarantaine niet in de haven van Mahon hebben uitgelegen. De Fransche bezetting van Cadix onderhoudt niet alleen de vestingwerken dier stad, maar legt, tot verbazing der Spanjaarden, verscheidene nieuwe werken aan, zoo om genoemde stad, als in de positien, met welke zy in verband staat.

Den 31sten Maart.—Men heeft dezer dagen het stelsel der purifikatie ook tot de studenten op de verschillende Spaansche universiteiten uitgestrekt.

De Heer Grigori is met de laatste voorwaarden van het gouvernement voor eene geldleening vertrokken. Zoo men verzekert, maakt hetzelve nog zwarigheid, om de konstitutionele leeningen te erkennen. Intusschen wordt de behoefte en mitsdien de benoodigde som dagelyks grooter.

Dezer dagen zyn verscheidene rytuigen en reizigers, tusschen deze stad en het Pardo, aangehouden en geplunderd, en wel ter plaatse, alwaar Z. M. kort te voren, met eene kleine bedekking was gepasseerd. De bende bestond uit 28 personen, meest officieren van de konstitutionele armee; zoo dikwerf deze, lieden ontmoetten, welke blyken dragen van tot de koninklyke vrywilligers te behooren, loopen dezelve gevaar, om mishandeld te worden.

Hamburg, 1sten Maart.—De bevolking van het tegenwoordige koningryk Zweden, welke in 1748 een aantal van 1,736,000 zielen bedroeg, heeft in 1823 een aantal van 2,687,437 beloopen. In 't jaar 1779 zyn 15,000 menschen aan de kinderpokken gestorven; in 't jaar 1800, meer dan 6000; in 't jaar 1822 slechts 11, in 't volgend jaar 37.

Londen, 8sten Maart.—Lord Palmerston heeft de begrooting van de kosten der landmagt voorgedragen, de vermeerdering van 13,200 man daaronder gerekend. De gewapende magt van Engeland zal alzoo bestaan uit 118.900 man reguliere troepen, zoo in Europa als in de beide Indiën en de verdere bezittingen; 9000 man zeesoldaten, 7800 man artillerie, 3000 man Veteranen, 53,000 man militie en Yeomans in Ierland, 55,000 man militie en 43,000 man Yeomans (vrywillige geüniformeerde ruitery) in Engeland; te zamen 286,000 man, behalve de talryke koloniale armee in Oost Indie, en de koloniale troepen aan de Kaap, op Ceylon en elders.

Parys, 8sten Maart.—Men verneemt, dat Z. M. de koning by de aanstaande krooning twaalf personen, onder welke twee geestelyken van hoogen rang, met het groote blaauwe lint, of de orde van den H. Geest zal begiftigen.

Den 22sten Maart.—Men leest in een onzer dagbladen, dat dezer dagen in 's konings raad het formulier van den nieuwen kroonings eed is overwogen en dat men het oorbaar heeft gevonden, om verscheidene zinsneden, welke van ouds her in dien eed gelezen werden, daar uit te ligten en andere daarby te voegen; dat men er zoo heeft begrepen, dat het niet meer voegde, dat de koning zoude zweren het koninklyk zwaard te zullen gebruiken ter uitroeying der ketters; naar aanleiding van de voorschriften van het charter, betrekkelyk de verdraagzaamheid op het stuk van den godsdienst.

De Fransche kommanderende generaal in Barcelona beklaagt zich over het gedrag van de heffe des volks in Catalonie, hetwelk thans, onder den naam van koninklyke vrywilligers, de wapenen in handen heeft, en zich telkens op eene der Franschen vyandige wyze doet ken-

nen. Op zyn verzoek zyn verscheidene der belhamels gevangen genomen.

Den 5den April.—Volgens de jongste berigten uit Cadix loopt de Spaansche monarchie groot gevaar van haar gezag op de Philippynsche eilanden ten eenemale te verliezen. De togt van het fregat Vittoria, bestemd om den generaal Ricafort derwaarts overtebrengen, ten einde den tegenwoordigen kapitein generaal Martinez als zoodanig te vervangen, is uitgesteld. Men heeft berigten, dat Martinez, wel voorziende dat men hem wegens zyne konstitutionele denkwyze eenen opvolger zoude geven, vooraf heeft verklaard, geene bevelen te zullen erkennen dan van de wettige konstitutionele Spaansche regering, en dat hy vermeent staat te kunnen maken op de medewerking van 8,000 [illegible].

[illegible], 13den Maart.—In alle de berigten, welke met den gewonen post-kourier uit Konstantinopel zyn overgebragt en waarvan de laatste de dagteekening voeren van den 11den February, wordt melding gemaakt van het ontdekken eener belangryke zamenzwering onder de Janitsaren, en van het nemen van zeer gestrenge maatregelen, ten einde de muitelingen te bedwingen [illegible] bonden.

Van [illegible] Turksche zyde verzekert men, dat [illegible] opgewarmd gerucht, wegens [illegible] eene nieuwe organisatie der Janitsaren naar de wyze der geregelde en Europesche krygsbenden, aanleiding heeft gegeven tot de bedoelde onlusten, noch dat de Sultan dadelyk een aantal der belhamels, meest officieren, in stilte heeft doen ter dood brengen; den Janitsaren Aga heeft afgezet, en daardoor den muitelingen den moed heeft benomen.—Men voegt er van dien kant by, dat Ghalib Bassa, de gewezen vizier, ter zake dier zamenzwering, van Gallipoli naar Magnesia is verbannen, doch dat deze maatregel waarschynlyk is genomen op zyn eigen verzoek, ten einde zyne menigvuldige vrienden tot geene kwalyk beradene stappen te doen overgaan.

In byzondere brieven verzekert men, dat de Janitsaren byzonder op den Sultan gebeten waren en eene algemeene omwenteling in het bestaan van zaken op het oog hadden; dat intusschen het in stilte onthoofden van een aantal officieren de verbittering in geenen deele heeft bevredigd en dat het gemeen zich nog gedurig allerhande smaadwoorden tegen de personen, in het hoog bestuur gezeten, veroorlooft.—Vreemd klinkt het, dat de Janitsaren Aga, welke het zyne in ruime mate heeft toegebragt tot het bedwingen der muiters, ten laatste, wegens zyne te groote gestrengheid, almede is afgezet. Men meent dit als een bewys van zwakheid te moeten aanmerken, en als eene uiterste poging om de verhitte gemoederen tot bedaren te brengen.

De Turken erkennen nu zelve, dat de Grieksche centrale regering in Morea de overhand heeft behouden en de insurgenten ten eene male heeft bedwongen. Hunne berigten gaan niet verder dan tot den 7den January, als wanneer de oude Colocotroni zich in een klooster te Karitena had terug getrokken. Zy meenen, dat geen der belhamels gevangen zoude zyn genomen; het is echter zeker, dat Zaima den 28sten December nog in de drie torens by Kerpeni werd belegerd. Men tracht thans van de zyde der Turken het karakter en de daden van Gouras, welke de Grieksche regering in deze omstandigheden gewigtige diensten heeft bewezen, in een ongunstig daglicht te plaatsen, en bedient zich daartoe van een geschrift, hetwelk hy aan genoemde centrale regering zoude hebben gezonden, en waarin hy met zeer krachtige bewoordingen zoude aanhouden op het straffen der rebellen, ten einde andere den moed te benemen, om hun voorbeeld te volgen.

Den 3den April.—Volgens de jongste berigten van de Russische grenzen zyn de conferentien tusschen den Russischen minister von Nesselrode en de Oostenryksche, Fransche en Pruissische gevolmagtigde ministers, wegens de Grieksche aangelegenheden, eindelyk in Petersburg begonnen.—Men heeft echter opgemerkt, dat de buitengewone Engelsche gezant Strafford Canning deze conferentien niet bywoont, en daaruit opgemaakt, dat hy met eene byzondere zending belast moet wezen.

Den 10den April.—Het gerucht, als of de Grieksche veldheer Odysseus zich werkelyk voor de Turken zoude hebben verklaard, wordt ook van het eiland Syra gemeld, en wint dus meer en meer veld. Men voegt er van die zyde by, dat hy Athene reeds zoude bedreigen en dat deze stad daarop onmiddelyk den veldheer Gouras te hulp had geroepen.

De jongste berigten uit Konstantinopel melden niets stelligs omtrent de Egyptische vloot. Men is aldaar echter van oordeel, dat, zoo deze in de daad naar Alexandrie is gezeild, er dit jaar niet veel van eenen zeetogt zal komen.—Een vroeger berigt uit genoemde stad, van de Engelsche zyde, luidt in substantie aldus: "Het gouvernement poogt den Turken geestdrift in te boezemen, maar slaagt zeer kwalyk in dit oogmerk. De Bassa's hebben last, om, het koste wat het wille, troepen te leveren, doch tot nas rerre komen er weinige opdagen. Die eenmaal tegen de Grieken heeft gediend, moet met geweld naar Morea worden gedreven; de Janitsaren, welker diensten ten dien aanzien worden verlangd, vinden honderd voorwendselen, om zulks te ontduiken, en tegen deze durft men, gelyk bekend is, geen geweld te baat nemen.—De sultan laat, in navolging der Grieken brandschepen bouwen, maar niemand weet, wie dezelve zal besturen. Het misnoegen is algemeen en de echte Muzelmannen beschuldigen de ministers van zwakheid, ja bespotten zelfs den Grooten Heer. Intusschen bedekt de Turksche regering hare ontwerpen met een digten sluijer. Naar het schynt wacht zy, op de vredelievende gezindheid van Rusland betrouwende, het meest van de onderlinge twisten der Grieken en de veerkracht van den onderkoning van Egypte."]

Amsterdam 19den Maart.—De heeren A. Horstman, P. J. Amshoff, W. O. Berg, en F. J. Kerkhoven, hebben ter bevordering van handel en zeevaart, en in de verwachting, dat, door de bemoeying der handelmaatschappy, de vaart op de Oost Indien en China zal herleven en eene nieuwe en belangryke vaart op de oost- en westkust van America zal worden geopend, besloten, om, met goedkeuring van Z. M., onder hunne directie opterigten eene scheepsreedery, waartoe zoude gevorderd worden een kapitaal van ten hoogste anderhalf millioen guldens, verdeeld in aandeelen van *f* 1000.

Den 7den April.—Naar men verneemt is Z. M. fregat de Amstel, voerende 44 stukken, en thans liggende te Helvoetsluis, bestemd, om den generaal Kraayenhoff naar Curaçao overtebrengen.

Brussel, 4den April.—Volgens byzondere brieven uit London, heeft de Nederlandsche ambassadeur aldaar, de heer Falck, het zyne toegebragt tot de voorgestelde vermindering in het tarief der Engelsche inkomende regten, van welke vermindering men voor de Nederlandsche nyverheid eene heilzame uitwerking meent te mogen verwachten.

Naar men verneemt zal de generaal Kraayenhoff zich eerlang met een van Z. M. fregatten naar Curaçao begeven, verzeld door verscheidene officieren van de genie. Men verzekert, dat het hoofdoogmerk zyner zending bestaat in het opnemen, verbeteren en uitbreiden van het defensie wezen van genoemd eiland; als mede in het aanleggen van werken op het eiland Aruba, zoo zulks noodig mogt bevonden worden.

Den 8sten April.—De officieren, welke den generaal Kraayenhoff naar Curaçao verzellen, zyn:

De kolonel Verveer, chef van den staf; de majoor A. F. Trip; de majoor Balfour van Burleigh; de eerste kapitein ingenieur Biben en de tweede kapitein ingenieur Mouchard, terwyl de Heer Schouten adjunct commies by het departement van oorlog, als zyn secretaris zal fungeren. Voor den provisionelen dienst in de West Indiën zyn bestemd, de Heeren luitenant kolonel Nieuwenhuis, eerste kapitein ingenieur de Veye de Burine, tweede kapitein ingenieurs Eeckhout; eerste luitenant-ingenieurs van Duirvan Limburg Stirum en van Bronkhorst; tweede luitenant ingenieurs van der Goes en van der Stok.

Z. M. de koning heeft besloten, dat aan de onder officieren en soldaten, welke 12 jaren eerlyk en trouw by een en hetzelfde Nederlandsch korps hebben gediend, en zich op nieuw verbinden, eene bronzen medaille zal worden verleend, om te worden gedragen aan een oranje lint, benevens eene gratificatie van 12 guldens; aan de genen, welke, om het even by welk Nederlandsch korps, 12 jaren trouw en eerlyk hebben gediend, de bronzen medaille alleen, en aan de genen, welke 24 jaren hebben gediend, eene zilveren medaille. Men zal registers houden van de manschappen, welke in eenen twaalfjarigen dienst blyken van geschiktheid hebben gegeven tot het vervullen van eene Ryks bediening, en derzelver namen aan de hoofden der departementen en gouverneurs opgeven, ten einde de nood ge voordragt te doen, om hen te plaatsen. Deze gunst zal by voorkeur worden gegeven aan de genen, die vrywillig dienst hebben gedaan; de zoodanige, welke alleen als plaatsvervanger heeft gediend, zal er geen aanspraak op kunnen maken. Als de diensttyd van den milicien wordt ten dien einde gerekend de tyd, gedurende welken dezelve werkelyk onder de wapenen is geweest. De militairen, die zich vrywillig voor hun leven verbinden, verkrygen daardoor eene vaste aanspraak op verzorging van 's Ryks wege, gedurende hun leven.

's Gravenhage 7den April.—Zoo men verzekert, heeft Z. M. de Koning besloten, om het ministerie van marine en kolonien met elkander te vereenigen, en het departement van nationale nyverheid te verbinden aan het ministerie van binnenlandsche zaken, onderwys en waterstaat, welk ministerie als nu alleen den naam van binnenlandsche zaken zoude voeren. Men voegt er by, dat Z. E. de heer Elout door Z. M. is benoemd als minister van marine en kolonien; de heer Strateous, tot dus verre secretaris by het ministerie van marine, als administrateur by het ministerie van binnenlandsche zaken voor de nationale nyverheid, en de heer Landsheer, kapitein-ter-zee en adjudant des Konings, als directeur by het nieuwe ministerie van marine en kolonien.

LONDON, March 26.

We this morning, received the *Algemeine Zeitung* to the 19th instant. From the supplement to the number for the 18th we extract the following article, upon the commercial intercourse now subsisting between England and South America:—

"*On the English trade with South America.*

"In, and after, the late wars, the English had made themselves masters of South America, as they had formerly done of India, though not in the same violent manner. They only offered their long wished for, but hitherto prohibited, manufactures in exchange for the productions of the country, which hardly cost the inhabitants any further trouble than stretching their hands to gather them. They gave them clothing, implements, and arms, which, after dreadful abuses, are at length employed, in some measure, to preserve order and tranquility. A new world, as it were, began; the English commerce was confirmed by its conquest, and expended on it larger capitals, perhaps to the amount of 300 millions of dollars. Not contented with furnishing all articles for domestic use and war, with advancing money to the merchants and the landowners, the English began to work the mines for their own account, and made themselves masters of the revenues of the country by loans upon their security. The independence of the English commerce led to dependence on England, and at the same time, English dress English taste, the English language, and English notions—came into fashion.—All this, as we may say, happened of itself.—The English government had let the merchants take their own course, and had offered no protection to the large English property in that country. This property had sustained great loss during the troubles, and was in constant danger. Mr. Canning's declaration had changed this danger into security; it promises commercial conventions with South America, and thus places the British property there under the protection of the state—insures to it the protection of the government in case of violation—gives the British commerce in that country a claim to all the favour which the government gives to commerce in general—and removes all doubts with respect to its stability and continuance."—*The Barbadian.*

PORTSMOUTH, March 5.

His majesty's ship Tweed, capt. Fred Hone, sailed from Rio Janeiro on the 25th December, bringing despatches of considerable importance. They are said to relate to some recent commercial regulations which the Emperor of Brazil has been influenced to order to take place, which are not conceived in the best spirit of liberality and of amity toward this country. His imperial majesty had lately given an order (among others) that no ship of war of any friendly nation should salute his, the "Imperial" flag, without previously striking her national flag, and hoisting that of his nation on the mainmast of the saluting ship. The consequence had been that our ships of war discontinued saluting the flag of the Brazilian nation. Such orders are ridiculous caprices, which render the Sovereign head contemptible, and, as they respect this country, must ever prove nugatory—the British flag must never cease to *fly* as "ruler of the main."—*The Barbadian.*

Noble Pugilists.—The hon. Francis Ashley Cooper, aged 15, fifth son of the earl of Shaftesbury, who was at Eton college, having quarrelled with a son of colonel Wood's they fought on Monday evening, when master Cooper was killed. An inquest was held on Wednesday, at Christopher inn at Eton, when it appeared that masters Cooper and Wood had quarrelled on the Sunday preceeding in the play ground of the school, and agreed to fight the following day. Master Wood, who is about 14 years old, was seconded by a boy named Teesdale, another boy, Alexander Wellesley Leith, was second to Master Cooper; they fought for an hour, Leith continually supplying Cooper with brandy; he was dreadfully beat about the head, particularly on the temples; Wood wanted to retire previous to the last round to go to his tutor, N. S. Ottery; they fought again and then Cooper fell back senceless, was carried home to his lodgings at the rev. W. Knapp's, put to bed by his two brothers, and died soon after 10 o'clock that night. The Jury returned a verdict of manslaughter against Wood the principal, and Leith the second.

The South American Congress.—The following article, which appears in the Bogota Gazette of the 27th Feb., and said to be from the pen of the Colombian secretary of foreign affairs, explains more fully than any thing we have yet seen, the objects and views of the South American States, in calling the proposed meeting.

Objects for the belligerents exclusively.

1. To form, or renovate, in the most solemn manner the perpetual, close league between all the new American states against Spain. 2. To issue a manifesto on the justice of their cause and their system of policy towards the other powers of Christendom. 3. To enter into a convention of navigation and commerce between them all as allies and confederates. 4. To decide with respect to the islands of Cuba and Porto Rico, whether all should combine on liberating them from the Spanish yoke; and in such case, what military and pecuniary contingent each should furnish. 5. To take measures for carrying the war in concert to the seas and coasts of Spain. 6. To determine whether those measures should be extended to the Canary and Philipine isles.

Objects common to belligerents and neutrals.

1. To take into consideration the means of rendering effectual the declaration of the president of the United States concerning any future designs of colonization on this continent, and of resisting every attempt at interference in our domestic concerns. 2. To settle in concert, disputed principles of the laws of nations, and chiefly those which operate between belligerents and neutrals. 3. To agree upon the footing on which ought to be placed the political and commercial relations of those countries of our hemisphere which either were, like Hayti, or should be, separated from the mother country, without having been recognized by any European or American power.—*Am. Paper.*

LONDON, March 28.

Paris papers of Saturday arrived last night by express The intelligence is unimportant. The Chamber of Deputies was occupied in discussing the amendments proposed to the project of law for the reduction of the Rentes.— With respect to the affairs of Greece, they now state in a positive manner that Patras surrendered to the Greeks on the 6th of February — The *Etoile* contains extracts from the *Austrian Observer*, which shew that a considerable change has taken place in the language of that paper respecting the contest in Greece. Instead of diminishing every advantage gained by the Christians, it not only admits them, but argues in favour of their continuance. According to the same Journal, the total dispersion of the party which had taken arms against the Greek government was confirmed, and also the important fact, that the lord high commissioner of the Ionian islands had not only refused admission on the Ionian territory to the chief rebels, but had delivered them into the hands of the Greek authorities.

Two violent shocks of earthquake were felt at Bucharest on the 17th ult. but they did no damage; the same earthquake was felt in Wallachia, and was followed by weather so dreadfully cold, that in the night of the 25th the thermometer of Reaumer was at fifteen degrees below the freezing point.

Turin, March 12.—It has been ordered by a sovereign resolution of his majesty the emperor of Austria, that the loan made by the merchants of Venice, of 1805, shall be paid The claim arising from this loan shall be liquidated and paid, without any distinction, between Austrian subjects and foreigners.

Accounts from the frontiers of Servia say, that the representations of the Pacha of Belgrade against the firman of the Sultan, relative to the augmentation of the tribute imposed upon the Servians, has been very ill received at Constantinople. A Tartar who has arrived at Belgrade has brought formal orders to put the firman of the Sultan into immediate execution

Augsburgh March 17.—Letters from Trieste say, that by the latest accounts from the Archipelago, nothing remarkable has occurred there. The sea is entirely open, for no armed vessels, Greek, Turkish, or Egyptian, are to be seen.— The principal squadron of the Greeks is at Hydra, in which port great preparations are making for the next campaign. They are building new ships of war as well as fire-ships.

Trieste, March 9.—The last packet from Corfu brings letters from Missolonghi, of the 26th of Feb They confirm the total defeat of the rebels, and the restoration of public tranquillity. Londo and Zaia are taken and conducted to Anatolico. Colocotroni's party is dispersed, and the Greek government has now only to attend to the preparation for the fifth campaign.

By the late accounts from Persia we learn that another destructive earthquake had taken place at Shiraz, about a month subsequent to the one already noticed By this last visitation, that part of the city which had been hitherto preserved, was completely levelled, and the account states that a person standing at one of the gates may now discern the one on the opposite side of the city, the view of which had been intercepted by lofty buildings, not one of which now remains. A few days previous to the last catastrophe several persons had commenced rebuilding the houses, but the walls of these were also razed to the ground, and the wretched inhabitants were residing in tents and huts in the gardens at some distance from the walls of the city. The greatest distress and alarm prevailed among all classes, and in addition to their misfortunes for the loss of their homes, a disease had broken out resembling Cholera, which was carrying off numbers.

St. Petersburgh, March 5.—The *Journal of St Petersburgh* contains the following article: —"Some French Journals speak of the sending of a Spanish commissioner to St. Petersburgh, and of a secret treaty for military aid, which Russia has engaged to give to Spain — The territorial cessions to be made in return for this aid were also stated. All these statements are false. Since 1814, the Russian cabinet has concluded no treaties but those which have contributed to the restoration of general peace, which all Europe desired; and its policy is confined to the maintenance of those principles which, in concert with the Allied courts, it has so often and so formally sanctioned by its declaration and its measures.—In the year 182[illegible], the births in the whole Russian empire were 1 539,988—Deaths 977,253.—562 735 — Excess of births.—212 persons reached the age of 115 to 140 years, one even 150."

APRIL 4.

Paris papers of Saturday arrived last night by express. Intelligence from Madrid which is contained in them states, that M. Ugarte, one of the most confidential of the king of Spain's ministers had been removed and sent as embassador to the court of Turin. M. Urtoila has been appointed successor to M. Ugarte who, considering his embassy as a sentence of banishment, refused it under the plea of ill health, and expressed a wish to continue to serve Ferdinand in the Peninsula. His refusal was accepted, but he was ordered to leave the capital immediately, with liberty, however, to choose his own residence. He selected Toledo. Mr. Corpas, one of his principal adherents, although he had refused the mission to Switzerland, received orders to quit Madrid in 8 days, and to repair to his post. Ugarte himself had been ordered to depart in 24 hours. Several other changes in the ministry are spoken of.— A contradiction is given in these papers to the repeated successes of the Royalists in South America, in which it was stated that "Bolivar was pressed by 26,000 Royalists, and was not in a condition to escape them. The intelligence was stated to have been communicated by an American commander who had arrived at Sebastian, in the Gen. Jackson sch'r. This American commander as soon as he saw the published account, inserted in the *Indicateur Bordeaux* a contradiction of it, and asserts that "he never gave any information on the subject of South America, for that had he been interrogated respecting Peru, his answer would have been diametrically opposite."

Intelligence from Aleppo to the 1st March announces that tranquility prevailed in that government, and that Aly Bey el-assard had been appointed to the Pachalik of Tripoli.— The troubles which had broken out on Mount Lebanon, however continued. A letter from Bagdad, dated Dec. 30, states that Peya had been captured by the English, but no details were given. La Cygnie French frigate had brought to Marseilles an ambassador from the Dey of Tunis, called Sidi Marmouth, with his secretary, and a suite of 8 persons Among the presents which he was charged to offer to the king of France were 6 very fine horses, 2 Numidian mares, a most beautiful lion, four black ostriches, and other curious birds, and a rich Moorish dress for the Dauphiness.

German papers to the 30th of last month, and Brussels of the 2d inst. also arrived last night. Intelligence from Constantinople and Smyrna states, that whilst the preparations of the Turks for a fresh campaign continue, the affairs of Greece were settling in every quarter. Colocotroni had surrendered, and a commission had been appointed to try him as well as the other rebel chiefs. A Greek flotilla of 50 sail had gone to Paros to watch the movements of the Egyptian squadron.

Letters from Cadiz announce, that the works of the fortifications proceed with great activity, and that since the dispute between the French and Spanish authorities, the latter have been quite passive.

The following is an extract from *The Gibraltar Chronicle* of the 10th of March:—"Accounts from Madrid state, that the public treasury is in such a state of exhaustion, that 1,500 persons who had been convoked to receive an instalment on their salaries, could not receive a maravedi, the entire amount of the funds being required for the expence of the palace. After all, these evils (mentioning insurrections) are but the prelude of still greater, which menace this wretched country, if the drought should continue a few days longer. For six months not a drop of water has fallen, and the fields resemble the deserts of Africa."

"Extract from a letter received from an officer of his majesty's ship Maidstone, dated Sierra Leone, Feb. 3:—'I regret saying this place is dreadfully unhealthy; and at Cape Coast you cannot move without seeing either dead Ashantees unburied, or some of the Fantee people, who had died in the town, left only half buried. *Not a man belonging to us is permitted to sleep out of the ship, or go on shore, except on duty*; the consequence is, we have not one man on the sick list with either dysentery, fever, or any infectious disorder whatever.'"

The last letters from Madrid state that the clergy of Cordova have made a violent protest against the decree of banishment pronounced against two of their body, for improper conduct towards the Constitutionalists of that place. On the 9th inst. a commissioner arrived at Cordova from Madrid to enforce the decree, but he was compelled to return without having performed the object of his mission.

Letters from Gibraltar, dated the 10th inst. state, that the southern provinces of Spain are ripe for revolution; in several districts the Constitutional troops muster from 100 to 300 men. Various reports are circulated respecting the expectation of bodies of Constitutionalists landing on the coasts of Spain. Other accounts from Spain state that mines of gold and silver have lately been discovered in the valley of Santa Anna, in Estremadura, and that the king has given orders not only to allow, but to encourage the labours and researches of those who addicted themselves to those pursuits.

Vienna, March 18—The departure of the Emperor for Italy seems to be fixed for the 5th or 6th of April.

FROM AMERICAN PAPERS.

Philadelphia, April 27.

Peru—The castle of Callao remained in possession of the Spaniards on the 1st Feb. but was closely blockaded by the troops under Bolivar by land. The Chili squadron of four sail and two Colombian vessels of war were making preparations to reduce them by storm when the expected reinforcements of troops should arrive from Guayaquil. Transports with 2200 Colombian troops, sailed from Guayaquil for Chasillos about the 20th Jan. the only remaining part of 4000 men transported from Colombia to Guayaquil via Panama, more than 1800 having died at the Island of Puna at the entrance of Guayaquil river. The congress and Limanian Peruvian corvettes sailed from Guayaquil the 8th February to join the squadron off Callao.

The frigate Protector mounting 60 guns and well manned, was ready for sea, those together with the Macedonian schooner of 18 guns had on board the ordnances and ammunition for the reduction of Callao. Some dissatisfaction has prevailed among the squadron, in consequence of the arrival of admiral Guise, who, from some misunderstanding with the intendant of Guayaqoil, has been sent under arrest to Lima for trial.

The new congress was to convene at Lima on the 10th of February, but it was supposed some change would be made in the members owing to four fifths of their number being Padres, and not generally popular with the Liberator.— Monte Gardo, who it was expected would have the Governorship of Lima, was assasinated at the end of January.

Baltimore, April 26.

By the brig Rolla, capt. Young, arrived yesterday from Jamaica, we received from our attentive correspondent of the Commercial Reading Room, Kingston, our files of the Jamaica Royal Gazette and Courant to the 29th ult.

The Republic of Hayti applied some time since to the Colombian Republic to obtain a treaty of alliance offensive and defensive. The latter government, it is well known, declined the proposal We are now furnished by the Royal Gazette, with the grounds on which the refusal was made—The answer of the government of Colombia states,

1 That as the government of Hayti had allowed only twenty days for its minister to obtain this treaty, the time was too short to discuss, much less to decide, a question of so much importance.

2. That a treaty of alliance offensive and defensive might expose the Republic of Colombia to a contest with France, with which power no controversy existed.

3 That the government of Colombia could not enter into such a treaty without consulting the Republics of Rio de la Plata, Chili and Peru: that a congress consisting of delegates from these powers would assemble at Panama in October next, when the overture from the Haytian government would be made, and that there was little doubt of a favorable answer.

Algiers. 5th March 1825.

Dear Sir,—This country having suffered an awful visitation, I here send you for your information an extract of the Journal of this consulate relative to it.

March 2.

This morning at half past nine, a very violent shock of earthquake was felt. The movement was from east to west, laterally, quick and jarring, with a noise resembling that made by a number of waggons driven rapidly over paved ways. The atmosphere was perfectly serene, the wind strong from the interior, the thermometer at 58°, and the barometer falling, though but very slightly affected. The first shock endured about 20 seconds; it was succeeded by two others, at distances of time of 10 and 20 minutes, but less violent.

March 3.

Reports were received last night, by the government, that the town of Belida had been destroyed by the earthquake of yesterday; that a mosqué, two coffee houses, and five dwelling houses, are the only buildings standing in that town; and that almost the whole of its population has perished. The Aga, with a detachment of cavalry, left the city at three this morning, to ascertain the truth of this report, and relieve the sufferers. Belida is a town situated at the foot of the mountains on the Southern verge of the beautiful plain of Metijah; it is reported to have contained about 10,000 inhabitants, and it enjoyed a great degree of agricultural prosperity, it being only 28 miles distant from this city, which it supplied with fruit and vegetables. During the day the news of the disaster at Belida is confirmed by successive reports. A caravan, with tents and every thing in the power of this city to furnish, has been despatched by the government for the relief of the sufferers. Several shocks of earthquake were felt during the day, and at 25 minutes past 9 in the evening, one very severe

March 4.

The barometer was found, this morning, to have risen about three lines the last night, and the shocks of earthquake have ceased entirely. One of the principal sources of the prosperity of Belida was its numerous springs—abundance of water circulated freely through all its streets, and extensive plantations. It is now reported that about half an hour before this terrible catastrophe, all the water suddenly disappeared, and that now there is none to be found within the distance of half a league. All subsequent reports lead to the belief that the first was not exaggerated.

I am, very respectfully, dear sir, your most obliged humble servant,

WM. SHALER.

P. S I remarked that during the period of earthquake above mentioned, the sea did not appear to be in the least affected, being as quiet as usual here during the same weather

Belida, I think, is situated about south from Algiers.

The Bashaw, as a proof of his gratitude to Allah for not destroying this city also, set at liberty about 350 Kabyles who were detained here in chains on account of political disputes with their tribe,—"A que que chose malheur est bon."—[*Nat Gaz.*]